

ዳኞች፡- አቶ አብዱልቃድር መሐመድ

አቶ ሐገስ ወልደ

ወ/ት ሂሩት መለስ

አቶ መድህን ኪሮስ

አቶ በላቸው አንጂሶ

አመልካች፡- ሜድሮክ ኢትዮጵያ ኃ/የተ/የግ/ማህበር አልቀረበም

ተጠሪ፡- አቶ በዛወርቅ ሺመላሽ ቀረቡ

መዝገቡን መርምረን የሚከተለውን ፍርድ ሰጥተናል

ፍርድ

ጉዳዩ የተጀመረው በፌ/መ/ደ/ፍ/ቤት ሲሆን የክርክሩን አመጣጥ በተመለከተ የአሁን ተጠሪ የሥር ከሣሽ መጋቢት 18 ቀን 1993 ዓ.ም ጽፈው ባቀረቡት የክስ ማመልከቻ በተከሣሽ ድርጅት ውስጥ ከግንቦት 24 ቀን 1989 ዓ.ም ጀምሮ እስከ ጥቅምት 20 ቀን 1993 ዓ.ም ድረስ በአግ አገልግሎት ሃላፊነት ተቀጥሎ ያገለገልኩ ሲሆን በፌደራል ፍ/ቤቶች ጠበቆች ፈቃድ አሰጣጥን ምዝገባ አዋጅ ቁጥር 199/92 መሠረት ለተከላሹ አገልግሎት ለመስጠት በመቸገራ ምክንያት ተከሣሹ ሁኔታውን እንዲያሻሽል ብጠይቅ ተከሣሹ የሥራ ውሌን አቋርጧል። የተከላሹ ሥራ አስኪያጅ በብር 5,000 /አምስት ሺህ ብር/ ደመወዝና የመኪና አበል (በተጨማሪነት) የቀጠሩኝ ቢሆንም ይህ ክፍያ ማይክራሎኝ የቆየ በመሆኑ የ43 ወራት የአገልግሎት ቀሪ ክፍያ ብር 76,411፣ የመኪና ማካካሻ ክፍያ ብር 43,000፣ የትራንስፖርት አበል ብር 21,500፣ እ.ኤ.አ. ህዳር 23 ቀን 1999 በተፃፈ ደብዳቤ የታመነ ብር 1,349.74፣ ዳላስ ሄጄ የተመለከኩበት የውሎ አበል ብር 5,049፣ የአውሮፕላን ትኬት ክፍያ ብር 2,607፣ የ3 ወር ያልተከፈለ አበል ብር 19,500፣ የ3 ዓመት ወለድ ብር 30,495፣ በድምሩ ብር 199,911.74

**የ ጠ በ ቆ ች
ፈ ቃ ድ**

(አንድ መቶ ዘጠና ዘጠኝ ሺህ ዘጠኝ መቶ አስራ አንድ ብር ክሰባ አራት ሳንቲም) እንዲከፈለኝ ወደ ሥራም እንድመለስ ይወሰንልኝ በማለት ክስ አቅርቦዋል።

ተከላሽም ጥቅምት 14 ቀን 1994 ዓ.ም ጽፎ ባቀረበው መልስ የከሣሽ የክፍያ ጥያቄዎች በአዋጅ ቁጥር 42/85 አንቀጽ 162 መሠረት በይርጋ የታገዱ ናቸው፤ ሊከፈላቸው የሚገባ ደመወዝ ላይ የተደረገ ስምምነት የለም፤ ደመወዛቸው ሲከፈላቸው እንደቆየው ነው፤ ፈርመው ሲቀበሉት በነበረው ገንዘብ ላይ ክርክር መፍጠራቸው አግባብ አይደለም፤ ዳላስ ሄደው የተመለሱበት የውሎ አበል ተከፍሏቸዋል፤ ብር 1,349.74 ሊከፈላቸው አይገባም፤ የአውሮፕላን ትኬቱን በተመለከተ ብር 2,607 ለመክፈል ፈቃደኛ ሆነን እያለ ከሣሽ ጥያቄ ባለማቅረባቸው ዕድሉ አልፏቸዋል፤ ከሣሽ የሶስት ወር ደመወዝና አበል ያሉት የመቼ እንደሆነ ያልተገለፀ ከመሆኑም ሌላ ከሣሽ እስከተሰናቡቱበት ጊዜ ድረስ ያለ የሚገባቸው ደመወዝና አበል ተከፍሎአቸዋል፤ ከሣሽ የተሰናቡቱት በአግባቡ ነው፤ የሚከፈላቸው ወለድም የለም በማለት ከተከራክሯል።

ፍርድ ቤቱም የግራ ቀኝን ክርክር ካደመጠ በኋላ ከሣሽ ያቀረቡት የአውሮፕላን ትኬት፣ የውሎ አበልና የብር 1,349.74 ክፍያ መክፈል ከነበረበት ጊዜ አንስቶ ክስ እስከቀረበበት ጊዜ ድረስ ሲሰላ አንድ አመት ያለፈበት እንደመሆኑ ክፍያው በአዋጅ ቁጥር 42/85 አንቀጽ 162 መሠረት በይርጋ የታገደ ነው፤ የደመወዝ ጥያቄውም እንደዚሁ ክስ ከቀረበበት ጊዜ አንድ አመት ወደኋላ በመቁጠር ሲታይ ጊዜ ያለፈበት በመሆኑ በአዋጅ አንቀጽ 162(1) መሠረት በይርጋ ቀሪ መሆን የሚገባው ነው፤ በሌላ በኩል ተከሣሽ ከሣሽን ከሥራ ያሰናቡተበት ምክንያት አቶ ዳንኤል ተገኑ ከፃፉት ሪፖርት በመነሳት እንጂ ሌላ ተከሣሽ አልሰራም ያሉ ስለመሆናቸው የሚያሳይ ማስረጃ ባለመገኘቱ ሥንብቱ ሕጋዊ አይደለም። በመሆኑም የተከሣሽ ወደ ሥራ መመለስ ለሥራ ግንኙነቱ የማይመኝ ሊሆን ስለሚችል

ከሣሽ ለከሣሽ የሥራ ስንብት፣ የሁለት ወር የማስጠንቀቂያና የስድስት ወር የካሣ ክፍያ በመክፈል ከሣሽን እንዲያሰናቡት፣ ከይርጋ የተረፈውን ክፍያ በተመለከተ የከሣሽ የደመወዝ ብር 5,000 ስለመሆኑ የቀረበ ማስረጃ ባለመኖሩና ከሣሽ የጠየቁት የሶስት ወር ክፍያም የመቼ እንደሆነ ተብራርቶ ስላልቀረበ የሶስት ወር ደመወዝ ጥያቄው ተቀባይነት የለውም፤ ኃላፊዎቹ በመጻጻፍ ሊደት ላይ ስለነበሩ የከሣሽ ደመወዝ ብር 5,000 እንዲሆንላቸው ተወስኖ ሊሆን እንደሚችል ተገንዝበናል። ልዩነቱን የይርጋ ጊዜ ከሚጀምርበት መጋቢት 21 ቀን 1992 ዓ.ም ጀምሮ እስከተሰናቡቱበት ጥቅምት 20 ቀን 1993 ዓ.ም ድረስ ያለውን የስምንት ወር ልዩነት ተከላሽ ለከላሽ እንዲከፍል በማለት ወስኗል።

የአሁን አመልካች የፌ/መ/ደ/ፍ/ቤት የሰጠውን ውሳኔ በመቃወም ለፌ/ከ/ፍ/ቤት ይግባኝ አቅርቧል። ፍ/ቤቱም ግራ ቀኝን ካከራከረ በኋላ በድርድር ላይ ያለ ደመወዝ እንደተወሰነ ደመወዝ ተደርጎ ሊወሰድ አይችልም፤ የሠራተኛው ደመወዝ ብር 4,524 ነው። ስለሆነም የሥር ፍ/ቤት የሠራተኛው ደመወዝ ብር 5,000 ነው ያለው በአግባቡ አይደለም። ሰራተኛው እስከተሰናቡቱበት ጊዜ ድረስ ደመወዛቸውን ሲያገኙ የቆዩ በመሆናቸው የስምንት ወር የደመወዝ ልዩነት ይከፈላቸው ተብሎ በሥር ፍ/ቤት የተሰጠው ውሳኔም ተቀባይነት የለውም። የስንብትና የማስጠንቀቂያ ክፍያ ለሰራተኛው እንዲከፈላቸው የተባለውም በአግባቡ አይደለም። ስንብቱ ሕገወጥ በመሆኑ ድርጅቱ የስንብት ክፍያና የማስጠንቀቂያ ጊዜ ክፍያ ለሰራተኛው ሊከፍላቸው እንደሚገባ ግልጽ ቢሆንም ድርጅቱ ይህን ክፍያ መፈፀሙን በስንብት ደብዳቤው ስለገለፀና ሠራተኛውም ይህ ክፍያ አልተከፈለኝም ብለው ስላልተከራከሩ ድጋሚ ሊከፈላቸው አይገባም በማለት ድርጅቱ ብር 4,524 የደመወዝ ሒሳብ አስልቶ ካሳ ለሰራተኛው ይክፈል በማለት በፌ/መ/ደ/ ፍ/ቤት የተሰጠውን ውሳኔ በማሻሻል ውሳኔ ሰጥቷል።

በመቀጠልም አመልካች የፌ/ክ/ፍ/ቤት የሰጠውን ውሳኔ በመቃወም ለዚህ የፌ/ጠ/ፍ/ቤት ሰበር ችሎት አቤቱታውን አቅርቧል። ቅሬታውም ተጠሪ ከሥራ የተሰናበቱት የተቀጠሩበትን ሥራ አልሰራም በማለታቸው ነው። ተጠሪው ሥራውን አልሰራም ያሉትም ከባንያው የጥብቅና ፈቃድ ካላወጣልኝ ወይም ደግሞ የከባንያው ሸሪክ (ባለአክሲዮን) አድርጎ ካላስመዘገበኝ ሥራ መስራት አልችልም። ከሠራሁ በወንጀል የሚያስጠይቀኝ በመሆኑ ሁኔታው ሊመቻችልኝ ይገባል በማለት ነው። እንዲህ የሚል ሐሳብ ስለማቅረባቸው ራሳቸው የፃፉት ደብዳቤ ያስረዳል። አቶ ዳንኤል ተገኑ የፃፉት ደብዳቤም ተጠሪው አልሰራም ማለታቸውን ያረጋግጣል። እንደዚሁም አቶ ዳንኤል ተገኑ በመከላከያ ምስክርነት ቆጥረናቸዋል። የሥር ፍ/ቤቶች ስንብቱ ሕገወጥ ነው በማለት የወሰኑትም የቀረቡትን ማስረጃዎችና የተደረገውን ክርክር ባለመገንዘብና በመከላከያ ምስክርነት የቆጠርናቸውን አቶ ዳንኤል ተገኑን ምስክርነት ባለመሰማት ነው። በመሆኑም ተጠሪው የተቀጠሩበትን ሥራ አልሰራም በማለታቸው በአዋጅ ቁ. 42/85 አንቀጽ 26(1) እና 28 መሠረት የተሰናበቱ ናቸው። ስንብቱ ሕጋዊ ሆኖ ሳለ የስር ፍ/ቤቶች ስንብቱ ሕገወጥ ነው በማለት የሰጡት ውሳኔ የአዋጁን ድንጋጌ የሚፃረር በመሆኑ ውሳኔቸው መሠረታዊ የሕግ ሥህተት የተፈፀመበትና ሊታረም የሚገባው ነው የሚል ነው።

ተጠሪው ደግሞ በሰጡት መልስ የፌ/ክ/ፍ/ቤት የሰጠው ውሳኔ የመ/ደ/ፍ/ቤት ከሰጠው ውሳኔ የተለየ በመሆኑ አመልካች ለፌ/ጠ/ፍ/ቤት ይግባኝ ማቅረብ ነበረበት። ይህን አልፎ ለሰበር ችሎት አቤቱታ ማቅረብ ተቀባይነት የለውም። ድርጅቱ የጥብቅና ፈቃድ ካላወጣልኝ ሥራ አልሰራም አላልኩም ባለአክሲዮን አድርጎ ካላስመዘገበኝ የምክር አገልግሎት አልሰጥምም አላልኩም። አመልካች አልተሰማልኝም ያሉት ምስክር የሚያውቀውን በጽሑፍ ስለገለፀ ለምን ቀርቦ አልመሰከረም አይባልም። ተፈጠረ ላልኩት ችግር መፍትሄ ሳይሰጥበት ድርጅቱ እኔን ማሰናበቱ ተገቢ

አይደለም። የፌ/ክ/ፍ/ቤት ድርጅቱ ለችግሩ መፍትሄ ሳይፈለግ የተወሰደው የሥራ ስንብት እርምጃ ሕገወጥ ነው በማለት የወሰነው በአግባቡ ነው። በመሆኑም የሥር ፍ/ቤት ውሳኔ መሠረታዊ የሕግ ስህተት የሌለበትና በአግባቡ የተሰጠ በመሆኑ ሊፀናልኝ ይገባል በማለት ተከራክረዋል።

ግራ ቀኝ ያደረጉት የቃል ክርክርም በመቅረፅ ድምፅ ከተሞላው ካሴት ወደ ጽሑፍ ተመልሶ ጽሑፉ ከመዘገቡ ጋር ተያይዟል። አመልካች ያቀረበው የመልስ መልስም እንደዚሁ ከመዘገቡ ጋር ተያይዟል።

በበኩላችን ደግሞ አመልካች ከባንያ ተጠሪውን ያሰናበታቸው በሕገወጥ መንገድ ነው ወይስ አይደለም? የሚለውን ጭብጥ በመያዝ መዘገቡን መርምረናል።

መዘገቡን እንደመረመርነውም ተጠሪው ሐምሌ 7 ቀን 1992 ዓ.ም ለአቶ ንጉሴ አበራ በፃፉት ደብዳቤ አዋጅ ቁጥር 199/92 በአንቀጽ 31 የጥብቅና አገልግሎት መስጠት የሚፈልግ ሰው ከፍትህ ሚኒስቴር የጥብቅና ፈቃድ ማግኘት እንዳለበት ደንግጓል፤ እንደዚሁም የግል ድርጅት ወይም ከባንያ ኃላፊ ወይም ባለአክሲዮን ወይም ሸሪክ የሆኑ ሰዎች የጥብቅና ፈቃድ ሳይኖራቸው የጥብቅና አገልግሎት መስጠት እንደሚችሉ በአዋጁ አንቀጽ 31(1) ሥር ተደንግጓል፤ እኔ እነዚህን መስፈርቶች ስለማላሟላ የጥብቅና አገልግሎት ብሰጥ በሕገ ሕግ አቀጣሊሁ፤ የድርጅቱን ወይም የከባንያውን ጥቅም ለማስጠበቅ በፍርድ ቤት መከራከር ሕጋዊ የውክልና ሥልጣን የተሰጠው ሰው፤ የከባንያ ኃላፊ፤ ባለአክሲዮን ወይም ሸሪክ መሆንን ይጠይቃል። ፍ/ሚኒስቴር የጥብቅና ፈቃድ የሚሰጠው የሙሉ ሰዓት ተቀጣሪ ላልሆነ ሰው እንጂ ለሙሉ ሰዓት ተቀጣሪ አይደለም። በመሆኑም መመርያችሁን እጠብቃለሁ ማለታቸውን ተመልክተናል። የዚህ ደብዳቤ ይዘት ደግሞ የሙሉ ሰዓት ተቀጣሪ ሆኜ መስራት ብቀጥል የጥብቅና ፈቃድ ስለማይሰጠኝ የጥብቅና ፈቃድ ማግኘት አልችልም። ያለ የጥብቅና ፈቃድ ለመስራት የሚቻልበት ሌላው አማራጭ ደግሞ የከባንያው ሐላፊ ባለአክሲዮን ወይም

ሸሪክ በመሆን ቢሆንም እኔ ባለአክሲዮን ወይም ሸሪክ ወይም ደግሞ የኩባንያው ኃላፊ ባለመሆኔ የጥብቅና አገልግሎት መስጠት አልችልም። ፈቃድ ሳይወጣልኝ ወይም ባለአክሲዮን ሆኜ ሳልመዘገብ የሕግ አገልግሎት ለኩባንያው ብስጥ በወንጀል የምቀጣ በመሆኑ መፍትሄ እስከሚፈለግልኝ ጊዜ ድረስ የተቀጠርኩበትን ሥራ አላከናወንም የሚል ነው።

ተጠሪው መጋቢት 18 ቀን 1993 ዓ.ም ባዘጋጁት የክስ ማመልከቻና ታህሳስ 17 ቀን 94 ዓ.ም ባቀረቡት የመልስ መልስ የጥብቅና አገልግሎት ለመስጠት በቅድሚያ የጥብቅና ፈቃድ እንደሚያሻ፣ ፈቃድ ሳይኖር አገልግሎት መስጠት በወንጀል እንደሚያስጠይቅ፣ ለግል ኩባንያም ቢሆን ያለ ጥብቅና ፈቃድ አገልግሎት መስጠት የሚችሉት የድርጅት ሃላፊ ወይም ሸሪክ መሆን እንደሚያስፈልግ የጠበቁት አዋጅ ይደነግጋል፤ ላይሰንስ (የጥብቅና ፈቃድ) የማገኝበት መንገድ ሳይቀየስና ፈቃድ ሳይኖረኝ ብሰራ በወንጀል እንደምቀጣ እየታወቀ አቶ ዳንኤል ተገኑ ሆራ ሆቴል በሚመለከት የሕግ አገልግሎት እንድሰጥ ማዘዛቸው እኔን ለማስወንጀል ወይም ደግሞ የተመደበበትን ሥራ አልሰራም ብሏል በማለት እርምጃ ለማስወሰድ የታሰበ ነበር በማለት ያቀረቡት ክርክርም ኩባንያው የጥብቅና ፈቃድ ካላስወጣልኝ ወይም ደግሞ የባለአክሲዮንነት ምዝገባ ካላደረገልኝ ሥራውን አልሰራም ማለታቸውንና ሆራ ሆቴልን የተመለከተውን ሥራም ሳያከናውኑ መቅረታቸውን በማመን የተከራከሩ መሆናቸውን የሚያስረዳ ነው።

አቶ ዳንኤል ተገኑ ሰኔ 7 ቀን 1993 ዓ.ም በፃፉት ደብዳቤ አቶ በዛወርቅ ሸመላሽ የሆራ ሆቴል ኮንትራትን በተመለከተ የሕግ አስተያየት እንዲሰጡ እንደነግራቸው በተሰጠኝ መመሪያ መሠረት ብነግራቸውም አዲሱ ሕግ አይፈቅድልኝም በማለት የሕግ አስተያየታቸውን ለመስጠት ፈቃደኛ ሳይሆኑ ቀርተዋል በማለት የሰጡትን መግለጫ ተጠሪው በፌ/መ/ደ/ፍ/ቤት ባቀረቡት ክስና የመልስ መልስ ከጠቀሷቸው የመከራከሪያ ነጥቦች ጋር በማገናዘብ ስንመለከተው ተጠሪው በኩባንያው የጥብቅና ፈቃድ የማገኝበት

ሁኔታ ካልተመቻቸልኝ እና ፈቃዱን ካልያዘኩኝ በስተቀር ለድርጅቱ የሕግ አገልግሎት አልሰጥም በሚል አቋማቸው መሠረት ሆራ ሆቴልን የሚመለከት የሕግ አስተያየት ሳይሰጡ የቀሩ መሆናቸውን የሚያረጋግጥ ሆኖ አግኝተነዋል።

እንደዚሁም ተጠሪው ነሐሴ 9 ቀን 1992 ዓ.ም ለአቶ ንጉሴ በፃፉት ደብዳቤ ሆራ ሆቴልን የሚመለከት የሕግ አስተያየት እንድሰጥ በአቶ አልፍሬድ መመሪያ መሰጠቱን አቶ ዳንኤል ነግሮኛል እንዲህ ዓይነት የሕግ አስተያየት (ምክር) መስጠት በአዲሱ አዋጅ ሊያስጠይቅ ይችላል እያልኩኝ እየወተወትኩኝ እንደዚህ ዓይነት መመሪያ ለምን እንደተሰጠ አልገባኝም፤ አሁንም ቢሆን በቅድሚያ የጥብቅና ፈቃድ የማገኝበት መንገድ እንዲቀየስ አሳስባለሁ ማለታቸው ኩባንያው የጥብቅና ፈቃድ ስላላስወጣልኝ ሥራውን አላከናወንም በማለት የሕግ አገልግሎት ሳይሰጡ መቅረታቸውንና ለወደፊቱም ድርጅቱ ፈቃዱን ካላስወጣላቸው በስተቀር የተመደበበትን የሕግ አገልግሎት የመስጠት ሥራ እንደማያከናውኑ የሚያስረዳ ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ ተጠሪው በስር ፍ/ቤቶች ባደረሁት ክርክር አመልካች /የሥር ተከላሽ/ ኩባንያው ለቀጠራቸው የሕግ ባለሞያዎች የጥብቅና ፈቃድ የማስወጣት ግዴታ ያለበት መሆኑንና ይህን ግዴታውን መወጣት ሲገባው ሳይወጣ የቀረ መሆኑን የሚያስረዳ ማስረጃ አላቀረቡም። ኩባንያው ይህ ዓይነቱ ግዴታ ያለበት መሆኑን የሚደነግግ ሕግ አለ ብለው አልጠቀሱም አልተከራከሩምም። ኩባንያው ሰዎችን በባለአክሲዮንነት የሚመዘግብ ከሆነም የኩባንያውን መተዳደሪያ ደንብ መሠረት በማድረግ ከሚጠይቁ በስተቀር ተጠሪው የሕግ አገልግሎት እንዲሰጡ ተብሎ በባለአክሲዮንነት ወይም በሸሪክነት ሊመዘግባቸው የሚገደድበት ምክንያት የለም። ተጠሪም በፃፉት ደብዳቤ በምሳሌነት ጠቀሱት እንጂ ኩባንያው በባለአክሲዮንነት ወይም በሸሪክነት እንዲመዘግባቸው በግልጽ የጠየቁ ባለመሆኑ ይህን ነጥብ አመልካች በክርክሩ ውስጥ ማካተቱ ተገቢ አይደለም።

ከዚህ በላይ በተዘረዘረው ሁኔታ ተጠሪው የጥብቅና ፈቃድ በኩባንያው አማካኝነት ካልወጣልኝ በስተቀር የተመደብኩበትን የሕግ አገልግሎት የመስጠት ሥራ አላከናወንም በማለት ሥራ ማቆማቸው ራሳቸው ባደረጉት ክርክር ያመነብትና ከግራ ቀኝ በቀረቡት የጽሑፍ ማስረጃዎች የተረጋገጠ በመሆኑ ተጠሪው የተቀጠርኩበትን ሥራ አልሰራም አላልኩም በማለት ለሰበር አቤቱታው በሰጡት መልስና በቃልም ባደረጉት ክርክር መግለጻቸው ተቀባይነት የለውም።

ሌላው ቁምነገር ደግሞ ተጠሪው ኩባንያው የጥብቅና ፈቃድ ካልወጣልኝ የሕግ አገልግሎት ሥራ አልሰራም፤ ከሠራሁኝ በወንጀል እቀጣለሁ የሚሉት ቀደም ብለው የወሰዱትን የጥብቅና ፈቃድ ሳይመልሱና የሕግ ሰውነት ያላቸው ድርጅቶችም በውክልና የሕግ ባለሞያዎችን እንዳያሰሩ በአዋጅ ባልተከለከለበት ጊዜ ነው። የጥብቅና ፈቃድ እያላቸው በውክልናም መሥራት እየቻሉ ለኩባንያው የሕግ አገልግሎት ብሰጥ በወንጀል እቀጣለሁ ማለታቸውም ግልጽ አይደለም።

አመልካች ለተጠሪቸው የሕግ ባለሞያዎች ክፍትህ ሚኒስቴር የጥብቅና ፈቃድ የማስወጣት ግዴታ ሳይኖርበትና ተጠሪው ለአመልካች የጥብቅና ማለትም የሕግ አገልግሎት ቢሰጡ በወንጀል የሚቀጡበት የሕግ ምክንያት በሌለበት ጊዜ ተጠሪው ድርጅቱ የጥብቅና ፈቃድ ካላስወጣልኝ በስተቀር የተቀጠርኩበትን የሕግ ምክር አገልግሎት የመስጠት ሥራ አላከናወንም የሚሉበትና አመልካች ደግሞ ተጠሪው ምንም ሥራ ሳይሰሩ ሰራተኞቹ ናቸው በማለት ደሞዝ እየከፈለ የሚቆይበት ምክንያት የለም። ተጠሪው በአዋጅ ቁጥር 42/85 አንቀጽ 13(2) ሥር የተደነገገው የአሠሪውን ትእዛዝ የመቀበል ግዴታቸውን ያልተወጡ በመሆኑ አመልካች በአዋጁ አንቀጽ 26(1) መሠረት ማስጠንቀቂያ በመስጠት የሥራ ቅጥር ውሉን ለማቋረጥ ይችላል። አመልካች የሥራ ውሉን በአዋጁ አንቀጽ 26 እና 28 መሠረት ማቋረጡና ተጠሪውን ማሰናበቱም በአግባቡ ነው።

በመሆኑም አመልካች ተጠሪውን ከሥራ ያሰናበታቸውን የተቀጠሩበትን የሕግ ምክር አገልግሎት የመስጠት ሥራ ለመስራት ፈቃደኛ ባለመሆናቸው ተጨባጭ የሥራ ትእዛዝን አልቀበልም በማለታቸው ምክንያት መሆኑ በማስረጃ የተረጋገጠና ተጠሪም ያመነብት ሆኖ እያለ የሥር ፍርድ ቤቶች ስንብቱ ሕገወጥ ነው፤ አመልካች ለተጠሪው ካሳ ይከፈል በማለት ውሳኔ መስጠታቸው አግባብ ሆኖ አላገኘውም። ፍርድ ቤቶቹ የግራ ቀኝን ክርክርና የቀረበላቸውን ማስረጃ በሚመለከት ውሳኔ መስጠት ሲገባቸው የቀረበላቸው ማስረጃ የሚያስረዳውን ቁምነገር በመተውና ተጠሪው በክርክራቸው ያመነትን ከግምት ውስጥ ባለማስገባት የተጠሪውን የግል ማህደር በማስቀረብ ተጠሪው የተቀጠሩበትን ሥራ ለማከናወን ፈቃደኛ አለመሆናቸውን የሚገልጽ ማስረጃ ከማሕደራቸው ስላላገኘን ለመስራት ፈቃደኛ ስላለመሆናቸው የሚያስረዳ ማስረጃ የለም፤ ስንብቱ ሕገወጥ ነው፤ አመልካች ለተጠሪው ካሳ ይከፈል በማለት የሰጡት ውሳኔም የአዋጅ ቀጥር 42/85 ዓላማን የሳተና ለተጠሪው የማይገባቸውን መብት ያገናፀፈ በመሆኑ ውሳኔው መሠረታዊ የሕግ ስህተት ያለበትና መታረም የሚገባው ሆኖ ተገኝቷል።

ው ሳ ኔ

1. የፌ/መ/ደ/ፍ/ቤት በመ/ቁ/08459 ህዳር 21 ቀን 1998 ዓ.ም የሰጠው ውሳኔና የፌ/ከ/ፍ/ቤት በመ/ቁ/ 43679 ሚያዝያ 17 ቀን 1998 ዓ.ም የሰጠው ውሳኔ መሠታዊ የሕግ ስህተት ያለባቸው ስለሆኑ በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ 348(1) መሠረት ተሸረዋል።
2. ተጠሪው ከሥራ የተሰናበቱት ድርጅቱ /ኩባንያው/ የጥብቅና ፈቃድ ካልወጣልኝ በስተቀር የተቀጠርኩበትን የሕግ ምክር አገልግሎት የመስጠት ሥራ አላከናወንም በማለታቸውና በተጨባጭም ሆራ

ሆኖልን የተመለከተ የሕግ አስተያየት አልሰጥም በማለታቸው ምክንያት መሆኑ በማስረጃ ስለተረጋገጠ ስንብቱ ሕጋዊ ነው። የሥራ ስንብት ክፍያ ሊከፈላቸው አይገባም በማለት ወስነናል። ፍፃሜ።

3. ግራ ቀኙ የየራሳቸውን ወጪና ኪሣራ ይቻሉ ብለን መዘገቡን ዘግተን ወደ መዘገብ ቤት መልሰናል።

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት

ፀ/መ

ው ር ስ